

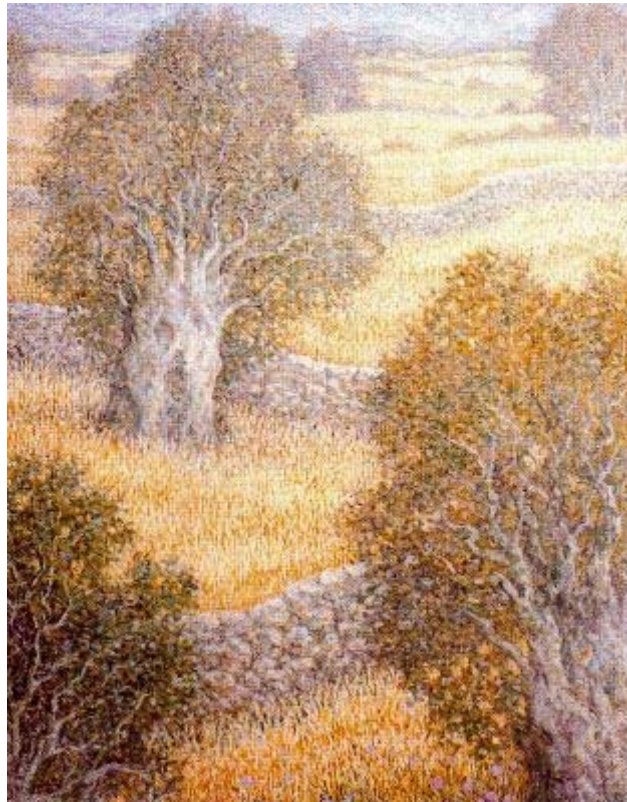
ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

**ΔΠΜΣ: ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ – ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ – ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ**

Θέμα εργασίας : «Τα ανθρωπογενή και Φυσικά Τοπία – Μελέτη αναβαθμίδων στην Ελλάδα. Από μια στρατηγική πολιτική επανάχρησής τους με όρους αειφορίας σε μια αξιόβιωτη ολοκληρωμένη ανάπτυξη».

Διπλωματική εργασία της Καλλιακούδη Σταυρούλα

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια: κ. Αυγερινού – Κολώνια Σοφία

Τριμελής επιτροπή:

κ. Αυγερινού – Κολώνια Σοφία, κ. Κλαμπατσέα Είρηνη, κ. Χανιώτου Ελένη

Ιανουάριος 2011

Περίληψη

Είναι απίστευτο πως η γεωργική τεχνική αναβαθμίδωσης των επικλινών εδαφών αποτελούν συνώνυμο της αειφορικής συνύπαρξης της φύσης, του τοπίου και της ανθρώπινης επέμβασης σε αυτό.

Μάλιστα στις εποχές ακμής της γεωργικής αυτής τεχνικής (17^{ος} αιώνας), κατόρθωσε να συντηρήσει την πληθυσμιακή ανάπτυξη της Μεσογείου και να μην «βιαστεί» το περιβάλλον.

Σήμερα η τεχνική αυτή, αν και έχει εγκαταληφθεί, αποτελεί την μόνη επίκαιρη λύση, αντιμετώπισης σωρείας περιβαλλοντικών προβλημάτων, λόγω της εντατικής επέμβασης του ανθρώπου και την μη αειφορική χρήση των φυσικών πόρων, ειδικά για την αντιμετώπιση της ερημοποίησης που απειλεί όλο τον πλανήτη.

Είναι όμως απαραίτητη η συμμετοχή και η ευαισθητοποίηση των πολιτών, με την βοήθεια ευρείας αναγνώρισης των προβλημάτων από την πλευρά των επιστημόνων και γεφύρωση του χάσματος μεταξύ των ειδικών που κατέχουν και των απλών ανθρώπων που επιλέγουν να μην συμμετέχουν ή να «κρύβουν» προσωρινά τα προβλήματα, κάτω από το χαλί.

Οι επιστήμονες πρέπει να κατορθώσουν να πείσουν τους πολιτικούς ότι η κατάσταση των αρνητικών επιπτώσεων σε πλανητικό επίπεδο ίσως να μην είναι αναστρέψιμη και ως εκ τούτου η αναζήτηση και η μεγιστιποίηση του «κέρδους» των λίγων σε βάρος των πολλών, να μην έχει νόημα όταν καταστραφεί ο πλανήτης.

Οι λύσεις δεν είναι εύκολες και απαιτούν πρώτα απ' όλα την διαφοροποίηση της προσωπικής στάσης του καθένα μας, με στροφή σε ποιοτικότερες επιλογές που αφορούν όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες και χρειάζονται χρόνο για να αποδώσουν.

Abstract

The terraces, a human made landscape of the world, of Mediteranean and the Aegean, must be secure and revilized in order to save them, not only as landscapes but also answering to several problems such as desertification, and global poverty.

It just needed to take not the easy way, in our everyday's habits and finally participate.